

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/69/2016
Identifikačné číslo spisu: 6716010021
Dátum vydania rozhodnutia: 24.11.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Szabo
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:6716010021.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Szaba a členov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci obvineného J. F. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 24. novembra 2016 v Bratislave dovolanie obvineného J. F. podané prostredníctvom jeho obhajcu JUDr. Michala Vlkolinského proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 11. mája 2016, sp. zn. 4To/24/2016 a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného J. F. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Zvolen (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom z 18. marca 2016, sp. zn. 1T/5/2016 uznal obvineného J. F. vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom v rozsudku.

Za to okresný súd obvineného odsúdil podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na § 36 písm. c/ Tr. zák. a § 37 písm. m/ Tr. zák. a za použitia § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák., § 49 ods. 2 Tr. zák. , § 46 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/, ods. 4 Tr. zák. súd obvineného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. súd obvinenému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou, ktoré podľa § 74 ods. 2 Tr. zák. bude trvať, kým to bude vyžadovať jeho účel. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému uložil ochranný dohľad v trvaní 3 (troch) rokov.

Proti tomuto rozsudku podali prokurátor a obvinený J. F. odvolanie, včas podané odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí 11. mája 2016 uznesením sp. zn. 4To/24/2016 podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Dňa 26. júla 2016 bolo okresnému súdu doručené dovolanie obvineného J. F. podané prostredníctvom ním zvoleného obhajcu JUDr. Michala Vlkolinského.

Obvinený v podanom dovolaní uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. g/, i/ Tr. por., že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, resp. rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Obvinený namietal, že na jeho priznanie z výsluchu pred sudcom pre prípravné konanie z 20. septembra 2015 sa nemalo prihliadať, keďže v tom čase núteno abstinovať, nebol koncentrovaný a trpel poruchami vnímania.

Poukázal tiež na to, že 1,27 g hydrochloridu metamfetamínu sa u neho nenašlo pri osobnej prehliadke zo 17. septembra 2016 (pozn. správne 2015), ale až na ďalší deň, pri súpise osobných vecí vyšetrovateľom. Takýto postup obstarávania dôkazov označil obvinený za nezákonný.

Okrem toho namietal, že súdy nerešpektovali zásadu „in dubio pro reo“, keďže neprihliadli na dôkazy svedčiace v jeho prospech. Súdy pochybili, keď neuverili písomnému priznaniu svedkyne J. T. z 20. októbra 2015, resp. jej výsluchu z prípravného konania z 26. novembra 2015, kde sa dozнала, že to ona obvinenému v nestráženej chvíli podhodila metamfetamín. Apeloval na to, že svedkyňa J. T. mala motív, keďže sa s ňou rozišiel a našiel si novú priateľku - svedkyňu J. J.. Týmto spôsobom chcela dosiahnuť, aby drogy nová priateľka našla a rozišla sa s ním. Až neskôr si podľa obvineného uvedomila, že sa mu viac pomstí, keď svoje priznanie odvolá a obvinený bude odsúdený.

Obvinený tiež poukázal na fakt, že jeho osobné motorové vozidlo nebolo zastavené príslušníkmi dopravnej polície, ale pohotovostnou motorizovanou jednotkou. Na podklade všeobecných východísk o dokazovaní uzavrel, že v posudzovanom prípade sa pri vykonávaní prehliadky malo postupovať podľa § 101 Tr. por. a nie podľa § 23 ods. 2 písm. c/ zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 171/1993 Z. z.“). Navyše, na vykonanie služobného zákroku spočívajúceho v zastavení motorového vozidla, jeho následnej prehliadky, ako aj osobnej prehliadky obvineného a jeho priateľky svedkyne J. J. vôbec neexistovali dôvody (viď sp. zn. 3 Toš 7/2008). V tomto prípade oprávnenie policajta podľa § 22 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. sledovalo úplne iný záujem - nie vykonať tzv. bezpečnostnú prehliadku, ale nájsť u obžalovaného omamné a psychotropné látky.

V rámci poslednej námietky obvinený poukázal na to, že bol vypočutý ako svedok po zaistení podozrivej látky (v prípade ktorej sa neskôr znaleckým dokazovaním zistilo, že išlo o omamnú látku), tzn. bol vypočutý ako svedok v čase, keď už bol dôvodne podozrivý z trestnej činnosti. Takýto postup však zákon neumožňuje.

Na podklade uvedených skutočností obvinený J. F. dovolaciemu súdu navrhol, aby vyslovil, že uznesením krajského súdu a konaním, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. v jeho neprospech, aby zrušil uznesenie krajského súdu, rozsudok okresného súdu, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal okresnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa dňa 31. augusta 2016 vyjadril prokurátor v tom zmysle, že podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. možno v dovolacom konaní namietat len právne posúdenie skutku, pričom dovolací súd nie je oprávnený preskúmať postup súdov nižšieho stupňa pri dokazovaní a hodnotení dôkazov, ale vychádza z konečných skutkových zistení, ktoré tieto súdy urobili. Vo vzťahu k ďalšej časti dovolania prokurátor uviedol, že s právnymi úvahami obvineného sa v zásade možno stotožniť, avšak tieto na predmetnú trestnú vec nemožno aplikovať. Ako vysvetlil, polícia mala už dávnejšie operatívne poznatky, že obvinený bez povolenia nakladá s omamnými a psychotropnými látkami. Z tohto dôvodu

bol 7. septembra 2015 prokurátorom - v režime § 101 Tr. por. daný súhlas na vykonanie prehliadky osobného motorového vozidla. Keďže na hlavnom pojednávaní sa súd v súlade s § 269 Tr. por. oboznámil so zápisnicou z prehliadky iných priestorov prokurátor navrhol dovolanie obvineného podľa § 392 ods. 1 Tr. por. zamietnuť.

Spisový materiál bol spolu s dovolaním Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložený na rozhodnutie 14. septembra 2016. Najvyšší súd v súlade s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 16. decembra 2015, sp. zn. I. ÚS 355/2015 doručil vyjadrenie prokurátora obvinenému a jeho obhajcovi.

Následne, najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal dovolanie obvineného i predložený spisový materiál a zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), prostredníctvom ustanoveného obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Zároveň ale zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Pokiaľ ide o prvú námietku obvineného, túto najvyšší súd vyhodnotil ako účelovú. Neexistuje dôvod, pre ktorý by sa na jeho výpoveď z 20. septembra 2015 (počas ktorej sa priznal, že nájdená marihuana bola priateľkina, pervitín bol spoločný a heroín patril jemu), ktorú učinil pred sudcom pre prípravné konanie, nemalo prihliadať. Pokiaľ obvinený tvrdí, že v danom čase bol v zlom fyzickom a psychickom stave, zo zápisnice, ale aj z ďalších listinných dôkazov sa situácia javí opačne. Konkrétne dňa 18. septembra 2015 obvinený v postavení zadržanej podozrivej osoby dvakrát kvôli celkovej únave vypovedať odmietol, avšak už o dva dni neskôr (pri rozhodovaní o jeho (ne)vzatí do väzby) odpovedá plynulo na všetky položené otázky. Ak by skutočne nebol schopný vypovedať, ako sám uvádza, dalo by sa predpokladať, že aj vtedy by vypovedať odmietol. Namiesto toho však vypovedal a ku skutku sa v podstate doznal. Len raz počas svojej výpovede poukázal na svoj zdravotný stav, a to v tej súvislosti, že trestnej činnosti sa dopustil v dôsledku dlhotrvajúcej závislosti na drogách (č. l. 57).

Pokiaľ ide o ďalšiu skupinu námietok, v rámci ktorej obvinený dovolací súd presviedča, že to bola svedkyňa J. T., ktorá mu v nestráženej chvíli vložila papierovú vreckovku s metamfetamínom do peňaženky, dovolací súd uvádza, že sa nimi zaoberať nemohol, keďže tieto smerujú k dokazovaniu, resp. k hodnoteniu skutkového stavu, ktoré sú v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. časť za bodkočiarkou z právomoci dovolacieho súdu vylúčené.

Pokiaľ ide o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., najvyšší súd zo spisového materiálu zistil, že dňa 17. septembra 2015 bola v súlade s § 101 ods. 1 Tr. por. na základe príkazu vyšetrovateľa, ktorému predchádzal súhlas prokurátora vykonaná prehliadka iných priestorov - osobného automobilu Volkswagen Golf fialovej metalízy, ev. č. X., VIN č. B., ktorého vlastníkom je R. T., nar. XX. J. XXXX. Ako z príkazu plynie, tento bol udelený na základe operatívnych poznatkov 1. operatívneho oddelenia OKP, OR PZ Zvolen, podľa ktorých si mal obvinený od (v tom čase) nestotožnenej osoby v nepravidelných intervaloch obstarávať omamné látky, ktoré mal následne odpredávať koncovým konzumentom (č. l. 227).

Z uvedeného je zjavné, že úvahy obvineného o právnych následkoch porušenia princípu špeciality v súvislosti s obstarávaním dôkazov v trestnom konaní (vzťahu Trestného poriadku a zákona č. 171/1993 Z. z.), resp. zastavenia osobného motorového vozidla bez relevantného podozrenia z trestnej činnosti, nie sú na mieste, keďže OČTK podľa Trestného poriadku postupovali a takéto podozrenie smerujúce k zastaveniu osobného motorového vozidla a jeho následnej prehliadky, existovalo.

Pokiaľ ide o tvrdenie obvineného, že bol vypočúvaný ako svedok v čase, keď už bol podozrivý z trestnej činnosti, najvyšší súd uvádza, že toto sa nezakladá na pravde. Obvinený nebol vypočutý v procesnom postavení svedka, ale v postavení zadržaného podozrivého podľa prvej vety § 85 ods. 4 Tr. por. so

zachovaním všetkých tomu prislúchajúcich práv. Obvinený bol vypočutý ako zadržaný podozrivý (spolu so svojou priateľkou svedkyňou J. J.), keďže v motorovom vozidle, ktoré riadil, bol o. i. zaistený 1 ks čiernej plastovej krabice s plastovým sáčkom obsahujúcim bielu kryštalickú látku - v čase výsluchu identifikovanú ako heroín, pričom na základe výzvy policajta obvinený podľa § 89 ods. 1 Tr. por. dobrovoľne vydal metamfetamín.

Nad rámec uvedeného najvyšší súd dopĺňa, že táto námietka nemá ani žiaden „materiálny rozmer“, keďže, ako už bolo uvedené, v prípade oboch výsluchov, ktorých zákonnosť namieta, obvinený vypovedať odmietol.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanej veci, ako z vyššie uvedeného vyplýva, neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/, i/ Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného J. F. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.